

Forvirring. Det vilde ved Sagens 2den Behandling have ladet sig gjøre at blive ved den Bestemmelse, som var foreslaaet af Regjeringen, men det lader sig efter Udvalgets Flertals Mening ikke gjøre nu at vedtage Forslagene under Nr. 14 og 15, saaledes som de her ere stillede. Efter Flertallets Mening maa de erede Forslagsstillere have overset, at Betalingen efter § 14, som de foresaavidt ikke have foreslaaet forandret, skal være den samme for Sognefogden som for Fogden, og medens det nu vel kunde være rimeligt — hvad i alt Fald vilde være en Skjønssag — at det var tilstrækkeligt at give Sognefogden 16 Skilling, da han jo forudsættes at være bosat nær det Sted, hvor Forretningen gjøres, vil det under det System, som Loven følger, og som gaar ud paa, at det overlades til Rekvirenten at vælge, enten Forretningen skal ske ved Sognefogden eller ved Fogden, være urigtigt og unaturligt at paalægge Fogden for en Betaling af 16 Skilling at spænde for sin Vogn og at høre til den yderste Del af sin Jurisdiktion for der at foretage en Udpantning. Dette vilde ikke desto mindre blive Tilfældet, hvis § 14 vedtoges med de Ændringer, som her foreslaas; thi der tilkommer ikke Fogden nogen særlig Befordringsgodtgjærelse i saadanne Tilfælde; hans hele Betaling er det Gebyr, han faar for Forretningen; men saalænge som man har sporetlønnede Embedsmænd, maa det dog erkendes for at være en ganske uforholdsmæssig og unaturlig Betaling for en saadan Forretning, at han som sagt for 1 Mk. skal høre til sin Jurisdiktions yderste Grændse. Dette er imidlertid den nødvendige Følge af Forslagene under Nr. 14 og 15, naar de vedtages saaledes, som de foreligge, idet det ikke fra Forslagsstillernes Side er foreslaaet, at de 2 Linier i Slutningen af første Stykke af § 14, som gaa ud paa, at Betalingen er den samme, hvad enten Forretningen sker ved Fogden eller ved Sognefogden, naar Udpantningen ikke overstiger 50 Rd., skal udgaa. Naar man lader denne Bestemmelse blive staaende og ned sætter Betalingen fra 2 Mk. til 1 Mk., som det er foreslaaet, kommer man til at paalægge Fogden for den nævnte Betaling at foretage en saadan Forretning, som jeg har antydnet. Det er netop den Omstændighed, at man har villet imødegaa de Yttringer, som fra mange Sider fremkom ved 1ste Behandling, der fremkaldte Udvalgets Forslag ved 2den Behandling; men Udvalget har troet, at man, naar man har fremsat som et Princip, at Betalingen skal være den samme for Fogden og for Sognefogden, er gaaet saa vidt i Nedsettelsen af Gebyret, som det paa nogen Maade er muligt, ved det, som er vedtaget ved 2den Behandling.

Clausen: Erede Medlemmer ville se, at det af Udvalgets Mindretal under Nr. 1 til § 1 stillede Ændringsforslag er det samme som det

Forslag, der af Udvalgets Flertal blev stillet ved Sagens 2den Behandling. Udvalgets Mindretal har troet, at dette Forslag var af en saadan Vigtighed, at man ikke har villet undlade at gjenoptage det ved denne Behandling af Sagen, og da jeg var saa uheldig ikke at kunne være tilstede ved 2den Behandling, maa det maaske nu være mig tilladt at udtale min Opfattelse af dette Ændringsforslag. Jeg har med megen Opmærksomhed læst Forhandlingerne; men jeg maa tilstaa, at jeg ikke deraf er bleven overbevist om det Vigtige i at give Udpantningsret for Auktionspenge. Det erede Medlem for Odense (Octavius Hansen) fremhævede under 2den Behandling, hvormange Misligheder og Urigtigheder der kunde komme tilstede ved Auktionsprotokollens Førelse, og at det paa Grund deraf var meget farligt at give Udpantningsret for den Slags Gjæld. Jeg kan saa fuldkommen slutte mig til hans Bemærkninger, og jeg kan tilføie, at jeg ofte har set Auktioner, hvor Auktionarius er kommen uden at have en Skriver med sig, og hvor Auktionen da er bleven ført paa den Maade, at Auktionarius, hver Gang Tilslaget er flet, har optegnet Kjøberens Navn og Kjøbesummen i sin Notitsbog. Jeg vil henstille til erede Medlemmer, om en saadan Fremgangsmaade virkelig giver nogen Sikkerhed for en rigtig Førelse af Auktionsprotokollen. Andre Steder har jeg set, at Auktionarius, der i Almindelighed er Herredsfogdens Fuldmægtig eller Skrifer samt tillige Inkassator ved de fleste Auktioner, har mødt ved Auktionen og havt et ungt Menneske paa 14—15 Aar med sig til at føre Auktionskataloget. Det er ganske vist, at dette unge Menneske kunde skrive et tydeligt og klart Navn i Auktionskataloget, men fordi dette Navn var tydeligt og klart skrevet, er det ikke dermed sagt, at det var rigtig skrevet. Det kunde jo tænkes, at det unge Menneske kunde have hørt feil af Vedkommendes Navn, og han kunde ligeledes have hørt feil af Kjøbesummens Størrelse, saaledes at der slet ingen Sikkerhed er for, at Auktionsprotokollen bliver rigtig ført. Jeg har i det Mindste i min tidligere Stilling erfaret, at der har været mange Urigtigheder tilstede. Det er i Reglen Herredsfogdens eller Auktionarii Skik at sende Auktionsfedler omkring til Sognefogderne til Dindeling i Sognene, og i den Tid, jeg har været Sognefoged, er det Tilfælde gjentagne Gange indtruffet, at der har været Auktionsfedler, til hvilke jeg ingen Giermand kunde finde, og at der har været Auktionsfedler, der løbe paa Mandens Navn, der slet ikke vedkjendte sig at have kjøbt de omhandlede Gjenstande paa Auktionen. Om der har været ført Rettergang mod saadanne Personer, mindes jeg ikke, men at det er Noget, der ofte gjentager sig, ville vistnok mange af de erede Medlemmer vide, der have med slige Sager at gjøre. Det forekommer mig, at det, naar Auktionsprotokollens Førelse udsætter os for saadanne Urigtigheder, er